

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Skede socken. Meddelare Lovisa Svensson, Skede.

Bortbytingen. (Sägen.)

Det fanns förr de som förlorade sina barn. Hos

Länsa-Svente i Skede bytte de barn. Det var bergtroll. De tog
de rediga och lämnade dåliga i stället, då föräldrarna voro ute
och arbetade.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De där barnen de låg på golvet och kunde aldrig

gå.

Anmärkning.

Upptecknaren har från annat håll hört,

att de ovannämnda barnens föräldrar voro psykiskt undermåliga.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Vetlanda socken. Meddelare Lovisa Svensson, Gransbo, Skede.

Följdes åt i livet och döden.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Meddelarens farfar hette Johan Arvid Arvidsson och farmodern Anna-Kari. De voro från Vetlanda socken.

De voro födda under samma tak, så döptes de i samma vatten, så gifte de sig samman.

Så, när de voro gamla, dog först mannen, och åtta dagar därefter dog hustrun. De blevo precis lika gamla. De blevo båda begravna i samma grav.

Sm. Östra härad. Upp tecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Hustrun Lovisa Svensson, Skede.

Huvudlösa gubbar vid Mullalia.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När meddelaren var ung och var i sitt föräldrahem i

Jönsatorp, var hon en kväll ute och åkte.

När hon kom mitt för Alsheda kyrkogård, började hästen

frusta och traja. Hon nämnde Guds namn.

När hon kom till Mullalia, som ligger strax utanför kyrkbyn, mötte hon där två huvudlösa gubbar.

Först när hon fick se dem, tyckte hon att de såg ut som vanliga människor, men när de hade gått förbi och hon vände sig om och tittade efter dem, såg hon att de voro huvudlösa.

När hon kom hem och hade lett in hästen i stallet, slog dörren igen si så, och hästen ristade sig.

Hon band inte hästen och inte selade hon av honom. Hästen fick ha det. Hade hon bundit honom eller selat av honom, så hade hon blivit sjuk.

När hon kom in talade hon ingenting om.

Då fadern morgonen därpå fick se, hur det var i stallet, sa' han: " Jag förstår, du har råkat ut för dålighet."

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Nye socken. Meddelare Lovisa Svensson, Skede.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Där folk gick vilse.

I Jönsatorps hage gick folk vilse, om det var store dan (på ljusa dagen).

Meddelaren hade själv gått vilse där. Hon vände då tröjan. Då flanade (skrattade) det till. Där fanns hål, där det hade tagits mossjord. Meddelaren förstod, att "de" ville ha ner henne där.

Det var ett par fruntimmer som skulle gå tvärsöver till Salvaryd. Men fastän det var på ljusa dagen och de voro så nära, så de såg Salvaryd, så kunde de inte komma dit.

De voro villade.

Meddelarens far gick då och frälsade dem.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Skede socken. Meddelare Lovisa Svensson, Skede.

Kyrkklockan, som for i gölen.(Sägen.)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En gång, när det ringde i Skede kyrka, lossnade en klocka och for ut i en göl.

De hade sen ett par tvillingsstutar och skulle köra opp den. De måste vara tysta under tiden.

Så hade de den i vattenbrynet, men så kunde de inte tiga, och rätt som det var, så sjönk den.

Gölen, där klockan sjönk, kallas sedan Klockegöl.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Skede socken. Meddelare Lovisa Svensson, Skede.

En skepnad i vattnet. (Sägen.)

De hade en dräng i Hällaryd, Skede socken. Han
var en kväll ute och fiskade i ån ovanför Brunnshult.

Då såg han som en människa i vattnet.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnår.

Korsberga socken. Meddelare Lovisa Svensson, Skede.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gravson.

Det var en gång så där på 1840-50-talet, de hade
hört buller i Korsberga kyrka.

Prästen gick dit. Då kom en stor so emot honom
och sprang emellan benen på honom, och så bar det iväg.

"Hälsa hem, fader klockare, att mig tog han!"
ropade prästen.